

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Holger Larsen: Ja, hvis man altid vilde lægge den Maade, hvorpaa det ærede Medlem regner, til Grund og fremstille det paa den Maade, saa kunde selve Fanden blive hvid.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har Ordet for en kort Bemærkning:

Borgbjerg: Hver Ting til sin Tid. I Aftes var Opmærksomheden og burde Opmærksomheden udelukkende være optaget af Debatten mellem de to Ministre og mig om det, der ogsaa var Kærnen i min Tale i Aftes. Jeg lod mig derfor ikke lokke ind i noget som helst Forsøg paa at bortlede Opmærksomheden fra denne Debat, men vilde have den i dens Renhed ført til Ende. I Dag skal det være mig en Fornøjelse at svare de ærede Medlemmer Hr. Christmas Møller og Hr. Fraenkel.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nævnte, at der i „Social-Demokraten“s Referat fra D. F. D. S.'s Generalforsamling 2. April 1921 ikke var refereret et Angreb paa Etatsraad Glückstadt for hans Tantiëmer. Det ærede Medlem mente deraf maaske at kunne slutte, at vor Mistanke paa dette Tidspunkt var vakt, men at vi — han udlagde det for saa vidt meget nobelt — af samfundsmæssige Grunde dækkede ham — det var netop i de Dage, da Etatsraad Glückstadt var i Færd med at rejse til Østrig som Finansdiktator, tilsyneladende en stor Ære for vort Land. Derom skal jeg oplyse — jeg staa her med „Social-Demokraten“s Arkiv —, at „Social-Demokraten“ den 31. Marts i en meget stor Artikel og endvidere i en Børsartikel den 2. April skarpt angriber Forsøg paa at faa Friaktier udstedt, og da man mener, at Landmandsbanken og Etatsraad Glückstadt staaer bagved, retter Angrebet mod Glückstadt og Landmandsbankens Ledelse. Jeg har taget Arkivet med — det vil staa til Raadighed, naar jeg er færdig med min korte Bemærkning, for de Medlemmer, der vil se disse Artikler efter — og der findes den 3. April et Referat fra Generalforsamlingen i Det Forenede Dampskibsselskab, det vil sige en sammentrængt Omtale af det hele paa godt halvanden Spalte, det er ikke holdt som Kolonreferat, hvilket man sjældent gør, naar det drejer sig om Referat af en saadan stor Generalforsamling, der kan fylde flere Sider, men det er, saa vidt jeg kan se, fuldkommen korrekt og udtømmende. „Social-

Demokraten“s Referent har aabenbart skrevet det ud fra samme Sympatier og Antipatier, som var lagt for Dagen i foregaaende Artikler. Angaaende Angrebet paa Glückstadt hedder det: „Fra Aktionærforsamlingen vilde man høre, om det var Landmandsbanken, der stod bag Majoriteten, og fra enkelt Side rettedes der gennem et Spørgsmaal et noget paafaldende, personligt Angreb paa Etatsraad Glückstadt, hvem man bebrejdede hans mange Rejser“, og saa følger Svaret: „Hr. Glückstadt har, sagde Richelieu, under Krigen og efter den ofte været i Udlandet paa Landets Vegne og ikke altid under lette Forhold“ o. s. v. Her er altsaa refereret Angrebet paa Glückstadt for de mange Rejser. Nu hørte jeg her i Aftes for første Gang, at der ogsaa skulde været rettet Angreb mod ham for hans Tantiëme. Derom ved jeg intet, Referenten har ikke refereret andet end Angrebet paa Glückstadt for de mange Rejser. Om han ikke har hørt det eller ikke har taget det med, fordi han fandt det uvæsentligt i denne Forbindelse, ved jeg ikke. Jeg har ikke haft Tid til at sammenligne Referatet med andre Blades. Saaledes er Sagen. I de følgende Dage fortsætter „Social-Demokraten“ Angrebene paa Glückstadt og Landmandsbankens Ledelse for Udstedelsen af Friobligationer og tager klart og bestemt Afstand fra Glückstadt, ligesom Referenten i Referatets Slutning efter at have interviewet Cold tager bestemt Parti for Cold og Høst mod Glückstadt og Landmandsbanken. I „Social-Demokraten“ for 4. April findes en Artikel i ganske samme Aand. Det er langtfra... (*Christmas Møller:* Jeg vil bede det ærede Medlem citere den Artikel). Det har jeg gjort, jeg læste op: „Fra Aktionærforsamlingen vilde man høre, om det var Landmandsbanken, der stod bag Majoriteten, og fra enkelt Side rettedes der igennem et Spørgsmaal et noget paafaldende, personligt Angreb paa Etatsraad Glückstadt, hvem man bebrejdede hans mange Rejser.“ (*Christmas Møller:* Den for 4. April). Ja, den bliver lang, saa maa jeg have mere end 2 Minutter. Der staaer for Resten i den — jeg har streget lidt ind: „Der er ingen Tvivl om, at Bankdirektør Glückstadt er den egentlige Aarsag til, at de to Herrer har valgt denne usædvanlige Fremgangsmaade“, nemlig at nedlægge deres Mandater som Direktører. „Hr. Glückstadt er trods alt noget af en Sangviniker“ — det var et profetisk Ord —, nemlig naar han holder paa, at Cold og Høst alligevel ikke skulde stille sig i fjendtligt Forhold til Det Forenede